ergo in vtroqȝ casu.s.accusatiuo ⁊ ablatiuo sumptū de se solo nō importat ɔditōez: nisi addat ei ꝟbuz vl' pticipiū futuri tpis. vt vē turus vl' iturus. Tūc eīn ex adiūcto qd ɔti net euētuz. ɔditōez significabit. sȝ nō ex suo ꝓprio significato q̄ tm̄ significat terminuz a quo vl' ad quē.

Supficiales edes sunt q̄ in solo cōducto vl' empto sunt posite. q̄z ꝓprietas siue ꝓprie tas ciuili ⁊ naturali iure ei⁹ ē. cui⁹ ē solū. vt ff. de supficie. l. ij. Vl' edificia sup soli faciez facta. puta qꝛ dn̄s soli ex locatōe ɔcessit sup solū suū edificia fieri.

Supficie. de supficie in rē actio. Reqre. s. ꝺ Actōibus.

Supellex ē domesticū prisfamilias instrm in q̄ ɔtinent mēse: cyphi: scephalia: subtel lia: cultra: ipyria: vasa: ozaria: aquaria: pel ues: aqnaria: traba: vasa: Estuaria: vulga ria. i. ad certum offm̄ attributa ⁊c. Instru mēta dom⁹. vt scribit Pōponius. Dī autē supellex. vt Labeo ait. qꝛ hij q̄ in legatōne mittebant secū supellectiles deportabant vt i. l. Labeo. ff. de suppel. leg. Que aūt cōp hēdant sub vocabulo suppellectil' determi nat Bal. i. l. in legat̄. C. ꝺ leg.

Supplicarij dicunt q̄ ob aliqd delictū enoꝛ me i publicū deuoluunt erariū. q̄ deuolu tio dī bonoꝝ publicatio.

Supplicatio est petitio venie ꝓ oris erroꝛis Vl' est q̄dā benignitatis ipi⁹ supioꝛis iploꝛ ratio. Et ponunt tres dr̄e iter supplicatōez ⁊ appellatōez. vt in glo. iiij. c. ex lr̄is. de in in teg. resti. Et sumit supplicatio stricte p ea q̄ poꝛrigit aduersus sniaz q̄ petit reuocari. q̄ uis al's capiat large pq̄libet ꝓcū poꝛrectōe Et ponit Butr. q̄rtam drīaz. qꝛ nō lȝ tertio appellare. sȝ bn̄ lȝ tertio supplicare. quā drīaz Joh. an. quē seq̄tur Bar. reprobat. dicens But. errasse. qꝛ si itelligit q̄ post duas sup plicatōes tertia admittit. Tūc ē ꝯ casum. l. si aduersus. C. de p. ipe. offe. Si scd̄o itelli git post duas snias latas in cā appellatōis liceat postea loco tertie snie facere supplica tionē. Itē falsum est. qꝛ qn̄ nō lȝ tertia vice appellare. nec licebit supplicare. Alia drīa lȝ in appellatōe a snia diffinitia. secus tn̄ in in terlocutoꝛia nō sit necesse exꝓmi cāz aliquā tn̄ in supplicatōe necessario apponit cā saltē coloꝛata. al's supioꝛ nō dȝ admittere suppli catōez. Itē differūt. qꝛ solus ꝓnceps supi oꝛ ɔcedere hȝ supplicatōez. sȝ appellatio etiā fit ab inferioꝛi.

Surreptio ē repētina ⁊ festina alicui⁹ falsita tis suggestio. Et dī a sub ⁊ repo. de h̄ no. in c. sup lr̄is. de rescꝓtis

Suspēsio excōmunicatio ⁊ exiliū differt. q̄a pōt suspēsus sine pctō cōicare aliis hoib⁹ ⁊ alij sibi. Secus i excōicatōne ⁊ exilio. q̄ tm̄ differūt iter se. qꝛ excōicat⁹ pōt manere in ci uitate. lȝ ꝓucit hoiuz cōione. sȝ in exiliū mis sus expellit tā a ciuitate q̄ a cōione hoium vt suspēsus celebrans ppetuo deponi dȝ. c. vt clericoꝝ. ꝺ vi. ⁊ ho. cle. ⁊. c. Clerici. ⁊ lato res. de cle. excō. mi.

Suspēsum dī id qd excedit domos vl' vltra eas extēdit. Qd si ceciderit ⁊ alicui nocuerit vl' damnū intulerit in via publica eūti tene bit dn̄s dom⁹ istius de q̄ dānū illatum ē. vt ff. ꝺ his q̄ dele. vl' effu. p totū.

Suspect⁹ dī q̄ nō ex fide admīstrat. vt isti. ꝺ suspec. tu. §. suspectus

Suus q̄s dicat. Cū dī q̄s ꝓseq̄ iniuriā suo rum. Vide i. c. ꝺ cetero. ꝺ testa. ⁊ i. l. si femīa. C. ad turpill'. Nā dī iste q̄ etiā admittit ad successionē ab itestato siue iure agnatōis si ue cognatōis. de q̄ etiā in. l. negāda. C. q̄ ac cu. nō poss. canonizata. iij. q. xj. c. neganda. Bal. ⁊ Moderni dicūt istū esse suū p quo pōt q̄s agere sine mādato cū sola cautōe de rato. vt sunt oēs agnati: cognati: filij: liber ti: pꝛoni ⁊c. Cōtra q̄s nō pōt q̄s cōpelli te stificari in cā crimiali. vt no. in. ca. de cetero ꝓall'. Itē alit capit cū q̄s dī eē su⁹. i. sue mē tis. vl' apud se. vt i. l. fulcini⁹. §. adeo aūt la titatio. ff. q̄. ex cau. i poss. Et ē ibi pulcer mo dus loquēdi q̄ furiosus: ebꝛius: doꝛmiens pupillus ⁊c. dī nō esse suus nec patit vēdi tionē al's vēdicatōez. de q̄ ibi. Nā nō se oc cultat q̄ suus nō ē. vt in. §. adeo. ꝓall'. Item suum est ꝟbū ambiguū. Ideo dicēs suū nō esse adijcere dȝ. neqȝ sibi cōmune. ff. ꝺ ꝟboꝝ sig. l. pupillus. in fi. ⁊c. ⁊ sic quod cōmune ē meum dici pōt. vt. l. serui electōez. §. adeo. ff de lega. j.

De T A

Tabellarius siue tabellio. Est publica ꝑsona sacro astricta in ciuitate vt rōnes ⁊ acta in foꝛmam publicam redigat a pꝛincipe ad